

PEINTURES & TEXTILES

By Christos Christou
September 2023

EXHIBITION

Cap St Georges Hotel & Resort and Psifida Art Gallery
present the exhibition
of artist CHRISTOS CHRISTOU

PEINTURES & TEXTES

CATALOGUE
September 2023

FR: "DANS LE MIROIR"

Ma version du mythe "Thésée et le Minotaure"

Dans cette œuvre "dans le miroir", variante du grand mythe "Thésée et le Minotaure", je ne me suis pas contenté d'une simple "traduction" visuelle, mais j'ai choisi, ou mieux, il m'a été donné de vivre le mythe de l'intérieur, comme une expérience personnelle, dont mon tableau constitue une partie intégrante! En interchangeant certains des symboles avec d'autres analogues, je vise à rendre le message central du mythologème plus saillant, plus proche de l'esprit de notre époque et de mon expérience propre! À la place de la trajectoire labyrinthique qui, selon la version la plus classique, elle se présente comme une trajectoire en spirale, compliquée et fatale conduisant au centre, j'ai introduit le symbolisme du miroir brisé en plusieurs morceaux, par Thésée lui-même dans son effort pour y "pénétrer" et affronter le Minotaure! Ce symbolisme couvre en même temps la trajectoire et le centre du Labyrinthe.

Le duel a lieu directement dans le miroir. Le danger encouru par le futur héros, de s'y perdre tout au long du parcours vers le centre, en manquant ainsi l'occasion qu'il lui a été donné d'affronter l'adversaire, se déplace vers le miroir brisé, passant ainsi du plan symbolique architectural au plan symbolique visuel et réflexif, avec la référence directe aux projections psychospirituelles sur cette surface bidimensionnelle magique!

La dangerosité du parcours selon ma version, s'exprime par le fait que les multiples surfaces réfléchissantes du miroir sectionnent l'idole en le multipliant de façon à rendre la localisation et au final l'identification du véritable adversaire, particulièrement difficile, sinon impossible! (Détail qu'il ne doit pas être innocent car nous savons que le miroir a été brisé par Thésée en personne, indice qui révèle l'espoir inconscient d'éviter par la confusion la confrontation, en même temps que la décision consciente pour l'identification et l'affrontement direct de l'adversaire, reste irrévocable et ferme.)

À l'apogée, dans l'acte centrale du mythologème, conformément à ma version, culmine la possibilité d'une délivrance salutaire que le miroir brisé offre, grâce à une astuce optique qui produit une coïncidence signifiante: La partie inférieure du corps des adversaires se présente unique et commune de telle façon que le héros se battant contre l'adversaire semble se battre contre lui-même: THÉSÉE ET MINOTAURE FORMENT ENSEMBLES UNE SEULE ET MÊME PERSONNE. La prise de conscience de l'identité de l'adversaire (qui rappelle l'adversaire sans visage de nos cauchemars) transforme la victoire en un événement salutaire et tragique à la fois! Le problème se résout par lui-même.

L'évidente rivalité statique se transforme en complémentarité active. La libération des forces et des potentialités psychospirituelles vers un développement dynamique en vue d'une intégration existentielle supérieure, deviens possible grâce à l'autognosie!

L'exploit héroïque civilisationnel de Thésée, bien qu'il se réalise exclusivement sur le plan singulier, le résultat concerne l'intégralité plurielle de l'ensemble humain avec qui le héros forme une communauté qui constitue, en réalité, le mandataire de l'exploit! Le retour alors du héros vers l'ensemble social humain auquel il appartient rend possible, par la purification générale (catharsis) que son exploit symbolique procure, le commencement d'un nouveau cycle civilisationnel avec des potentialités analogues à la profondeur symbolique du mythologème! En d'autres termes il s'agit d'un mythe archétype fondateur sur lequel une civilisation analogue en profondeur et en force, pourrait être bâti!

I. Thésée et Le Minotaure
Θησέας και Μινώταυρος

Date / Χρονολογία: 2020
Dimensions / Διαστάσεις: 100cm x 70cm
Medium / Υλικό: Acrylic and gold leaf on canvas glued on marine wood (framed)

€90 000

ΕΛ: "ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΚΑΤΟΠΤΡΟΥ"

(Θησέας και Μινώταυρος)

Η εκδοχή μου αναφορικά με τον μύθο

"Θησέας και Μινώταυρος"

Σ' αυτό μου το έργο "Εντός του Κατόπτρου", παραλλαγή του μεγάλου αρχαιοελληνικού μύθου "Θησέας και Μινώταυρος", δεν αρκέστηκα σε μια απλή εικαστική μετάφραση αλλά επέλεξα ή ορθότερα μου εδόθη να ζήσω τον μύθο εκ των έσω, ως μια προσωπική εμπειρία, μέρος της οποίας αποτελεί και ο πίνακας μου αυτός. Με την αντικατάσταση ορισμένων συμβόλων με άλλα ανάλογα, αποσκοπώ να καταστήσω το κεντρικό δίδαγμα του μυθολογήματος πλέον ανάγλυφο, πλησιέστερο του πνεύματος της εποχής, ως και της δικής μου εμπειρίας.

Στην θέση της δαιδαλώδους διαδρομής που σύμφωνα με την πλέον κλασική εκδοχή παρουσιάζεται σαν μια σπειροειδής προς το κέντρο διαδρομή, πολύπλοκη και μοιραία, εισήγαγα τον συμβολισμό του σπασμένου σε πολλά κομμάτια καθρέφτη από τον ίδιο τον Θησέα, κατά την προσπάθειά του να "εισέλθει" εντός του για να αντιμετωπίσει τον Μινώταυρο. Ο συμβολισμός αυτός καλύπτει συγχρόνως την διαδρομή και το κέντρο του Λαβύρινθου!

Η μονομαχία διεξάγεται απευθείας εντός του κατόπτρου. Ο κίνδυνος που διατρέχει ο επίδοξος ήρωας να χαθεί κατά την πορεία προς το κέντρο χάνοντας τοιουτοτρόπως και την ευκαιρία που του εδόθη να αντιμετωπίσει τον αντίπαλο, μετατίθεται στον σπασμένο καθρέφτη, περνώντας με αυτόν τον τρόπο από το αρχιτεκτονικό στο οπτικοαντανακλαστικό συμβολικό πλαίσιο με απευθείας αναφορά στις ψυχοπνευματικές προβολές επί της δισδιάστατης μαγικής αυτής επιφάνειας.

Η επικινδυνότητα της διαδρομής εκφράζεται κατά την δική μου εκδοχή δια του γεγονότος ότι οι πολλαπλές αντανακλαστικές επιφάνειες του σπασμένου κατόπτρου, κατατεμαχίζουν πολλαπλασιάζοντας το είδωλον, ούτως ώστε να καθιστούν εξαιρετικά δύσκολη αν όχι αδύνατη την εντόπιση και τελικά την αναγνώριση του πραγματικού αντιπάλου (λεπτομέρεια που δεν πρέπει να είναι αθώα καθώς γνωρίζουμε ότι το κάτοπτρο συνεντρίβη από τον ίδιο τον Θησέα, υπαινιγμός για μια υποσυνείδητη ελπίδα αποφυγής, συγχρόνως με την αμετάκλητη συνειδητή αυτή απόφαση προς αναγνώριση και αντιμετώπιση του αντιπάλου).

Το αποκορύφωμα όμως στην κεντρική πράξη του μυθολογήματος, σύμφωνα πάντα με την δική μου εκδοχή, είναι η δυνατότητα που δίνεται δια του σπασμένου κατόπτρου, για μια σωτήρια λύση, χάρη σε ένα οπτικό τέχνασμα το οποίο παράγει μια σημαντική σύμπτωση: Το κάτω μέρος του σώματος των αντιπάλων παρουσιάζεται μοναδικό και κοινό κατά τέτοιον τρόπο ώστε ο ήρωας παλεύοντας κατά του αντιπάλου φαίνεται να παλεύει κατά του ίδιου του εαυτού: ΘΗΣΕΑΣ ΚΑΙ ΜΙΝΩΤΑΥΡΟΣ ΑΠΟΤΕΛΟΥΝ ΕΝΑ ΚΑΙ ΤΟ ΑΥΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ. Η συνειδητοποίηση της ταυτότητας του αντιπάλου (που θυμίζει τον απρόσωπο αντίπαλο των εφιαλτικών μας ονείρων) μετατρέπει τη νίκη σε ένα σωτήριο και τραγικό συγχρόνως γεγονός. Το πρόβλημα λύνεται από μόνο του. Η προφανώς αδρανής αντιπαλότητα μετατρέπεται σε περιστροφική συμπληρωματικότητα. Η απελευθέρωση των ψυχοπνευματικών δυνάμεων και δυνατοτήτων προς μία δυναμική εξέλιξη και ολοκλήρωση εις ανώτερο οντολογικό επίπεδο γίνεται εφικτή δια της αυτογνωσίας. Ο άθλος αυτός του πολιτισμικού ήρωος (εδώ του Θησέως), αν και εξελίσσεται καθ' ολοκληρίαν στον ενικό, το αποτέλεσμα αφορά το πληθυντικό σύνολο των ανθρώπων μετά των οποίων ο ήρωας αποτελεί μία πολιτιστική κοινότητα και η οποία είναι στην ουσία ο εντολοδότης. Η επιστροφή λοιπόν του ήρωος προς το κοινωνικό σύνολο των ανθρώπων στο οποίο ανήκει καθιστά διά της γενικής καθάρσεως που προάγει η συμβολική του νίκη, εφικτή την έναρξη ενός νέου πολιτισμικού κύκλου με δυνατότητες ανάλογες του συμβολικού βάθους του μυθολογήματος. Με άλλα λόγια πρόκειται για ένα αρχέτυπο "θεμέλιο μύθο" επί του οποίου δύναται να κτιστεί ένας ανάλογος σε δύναμη και βάθος πολιτισμός!

2. La Petite Poétesse
Η Μικρή Ποιήτρια

Date / Χρονολογία: 2021
Dimensions / Διαστάσεις: 70cm x 50cm
Medium / Υλικό: acrylic on canvas glued on marine wood (framed)

€40 000

FR: LA PETITE POÉTESSE

Il y a dans moi une poétesse
petite femme porcelaine
ses paroles des oiseaux dans mon ciel
et ses pas nus,
sur le sable de mon cœur,
écrivent et effacent avec les vagues
des vers d'écume éphémères.

ΕΛ: Η ΜΙΚΡΗ ΠΟΙΗΤΡΙΑ

Είναι μία ποιήτρια εντός μου
μικρή γυναίκα πορσελάνη
τα λόγια της πουλιά στον ουρανό μου
και τα γυμνά τα βήματά της,
στην αμμουδιά των στοχασμών μου,
γράφουν και σβήνουν με το κύμα
στίχους εφήμερους με αφρό.

3. La Fenêtre
Παράθυρο

Date / Χρονολογία: 2022
Dimensions / Διαστάσεις: 100cm x 70cm
Medium / Υλικό: Acrylic on Canvas glued on Marine Wood (framed)

€40 000

Dans les champs ensoleillés et les forêts profondes, barbare et profanateur l'étalon Rouge-Guerre cherche frénétiquement sa paisible jument La- Paix-Sang-Bleu, qui l'attend craintive et tremblante!

Un des couples, en même temps essentiel et paradoxale, de notre monde dipolaire que nous aimons et détestons comme aucun autre, qui nous accompagne dès le départ et nous suivra jusqu'à la fin, c'est l'unité duelle de la guerre et paix dont l'inimitié cruelle et sanglante est montrée violemment en pleine lumière sur les champs de bataille! Tandis que leurs longues rencontres de complémentarité sensuelle sont abritées sous l'ombre des forêts et dans des grottes souterraines!

Il serait souhaitable pour tous, de comprendre qu'en évidence nous ne pouvons pas exclure arbitrairement et définitivement de notre vie, la guerre et tout autre pôle négatif du système dualiste de notre réalité.

Pour tous ceux qui mettent en avant la liberté humaine et le libre arbitre pour justifier une possible et surtout souhaitable extirpation complète ou partielle de toutes les demies-unités négatives de la trame dualiste de notre réalité, en occurrence celle de la guerre, je dirais d'abord que même si cela était possible il serait condamnable et deuxièmement qu'ils surévaluent hâtivement et imprudemment les possibilités humaines, car pensent-ils, si ils réussissent à jeter la guerre par la porte ils se débarrasseraient définitivement d'elle! Ils ne savent pas et on doit être sûr de cela, que en réalité elle trouvera ailleurs une fenêtre entrouverte et elle y entrera! Même superficielle si elle semble disparaître, il est sûr qu'elle œuvre sous déguisement, quelque part! Les équilibres dans ce monde duel sont très difficiles à rompre!

Je suis persuadé qu'une étude statistique sérieuse sur ce sujet, par rapport à l'humanité dans sa globalité, dissimulant

l'interdépendance de ces différents sous-ensembles, pourrait, avec à la base des éléments indispensables et correctes, si ce n'est pas déjà fait, de prouver le sérieux de mes dires!

Les unités "organisées" de la plus petite à la plus grande, dans lesquelles la conscience dans son acception la plus large, se personnalise et s'individualise, sont gouvernées et traversées par la loi de l'interdépendance universelle. Par conséquent la liberté individuelle et le libre arbitre sont contenus à l'intérieur des limites de chaque individuation!

Une évaluation souvent erronée, dû à la difficulté pour l'intellect humain de pénétrer et comprendre la complexité de l'interdépendance universelle et la relativité de notre liberté, conduit invariablement vers la très anthropocentrique inflation du sentiment pour cette dernière, en permettant ainsi de fait, la déduction erronée selon laquelle une rupture est possible, à tout moment, de cet équilibre subtil et complexe, par lequel le dieu régulateur de l'interdépendance universelle garde le monde debout et fonctionnel!

À partir de ceux qui précèdent et avec le risque de scandaliser certains, j'arrive à la conclusion paradoxale mais probablement juste, que malheureusement c'est l'extirpation totale du principe de la guerre de notre vie qui risque de la rendre réellement chaotique, plutôt que sa coexistence complémentaire et opposé au principe de la paix! Ainsi se présente notre monde dans sa chute originelle, ça nous plaise ou pas! Autrement quel serait-elle la signification des paroles du Christ: Malheur au monde à cause des scandales! Car il est nécessaire qu'il arrive des scandales; mais malheur à l'homme par qui le scandale arrive! (Mathieu 18:7)

Les seules exceptions à mon avis, capables dans les limites humaines de transcender le dualisme existentielle au deçà même des "frontières" avec tout ce que cela implique, en unité, complétude et liberté, ce sont les niveaux élevés de la conscience comme,

- La sainteté pleine d'amour, au-delà* des religions,
- La sagesse pleine de logos, au-delà* des philosophies et probablement
- La beauté pleine de grâce, au-delà* des formes.

*au delà: à la base d'un principe général ou d'un archétype commun.

En même temps que les religions et les grandes philosophies métaphysiques, nous avons évacué aussi les possibilités d'une transcendance libératrice que leur techniques ascétiques adéquates, au centre de leur chapitre principal nous procuraient, en nous permettant de dépasser la structure dualiste de notre tridimensionnelle réalité fermée, chaque fois que la déception Insupportable de notre condition humaine et l'impératif besoin de sens l'exigent!

4. L' Étalon Rouge-Guerre
Ερυθροπόλεμος Επιβήτωρ

Date / Χρονολογία: 2022
Dimensions / Διαστάσεις: 100cm x 70cm
Medium / Υλικό: Acrylic on Canvas glued on Marine Wood (framed)

€40 000

Εντός ηλιόλουστων κάμπων και σκιερών δασών, βάρβαρος και βέβηλος, ο ερυθροπόλεμος επιβήτωρ, αναζητεί μανιωδώς την εντρόμως αναμένουσα αλλά εξάπαντος ειρηνική, γλυκιά γαλαζοαίματον φοράδα!

Ένα εκ των βασικότερων και παραδοξότερων ζευγών του διπολικού μας κόσμου που αγαπήσαμε και μισήσαμε όσο κανένα άλλο, που μας συνοδεύει εξ αρχής και θα μας πάει ως το τέλος, είναι η παράδοση διπολική ενότητα του πολέμου και της ειρήνης που ενώ δείχνει με τον βιαϊότερο τρόπο, στην επιφάνεια και στο φως, την αιματηρή της αντιπαλότητα, φυλάττει την τρυφερή της συμπληρωματικότητα, δια μίας μακράς και φιληδόνου συνεννόησης εντός των βαθυτέρων σπηλαίων και των σκιεροτέρων δασών!

Θα ήταν σημαντικό βοήθημα για μία ορθότερη γενική συμπεριφορά αν γινόταν κατανοητό ότι ο πόλεμος και οποιοδήποτε άλλο αρνητικό σκέλος των διπολικών ενότητων της γήινης μας υπόστασης, είναι προφανώς αδύνατο να εξαλειφθεί τελειωτικά και αυθαίρετα από τη ζωή μας!

Σε όσους επικαλούνται την ανθρώπινη θέληση και ελεύθερη βούληση για να δικαιολογήσουν την πιθανή και κυρίως ποθητή εξάλειψη ή περιορισμό των αρνητικών αυτών ημιενότητων, στην προκειμένη περίπτωση, αυτήν του πολέμου, θα έλεγα πρώτον ότι και αν ακόμη ήτο δυνατό, θα ήταν ίσως κατακριτέο και δεύτερον ότι υπερτιμούν βιαστικά και απερίσκεπτα τις ανθρώπινες δυνατότητες, γιατί νομίζουν ότι βγάζοντας τον πόλεμο από την πόρτα ξεμπερδεύουν, ενώ στην πραγματικότητα, να είμαστε σίγουροι για αυτό, κάπου αλλού βρίσκει παράθυρο ανοιχτό και μπαίνει! Και επιφανειακά ακόμη να φαίνεται ότι έχει εξαφανιστεί, κάπου υποχθόνια μεταμφιεσμένος, είναι σίγουρο ότι λειτουργεί! Οι ισορροπίες στον διπολικό μας κόσμο δεν διαρρηγνύονται τόσο εύκολα και απλά!

Είμαι σίγουρος ότι μία προχωρημένη στατιστική μελέτη πάνω στο θέμα, σε σχέση με την ανθρωπότητα ως μία ενότητα αλληλεξαρτώμενων υποσυνόλων θα μπορέσει με τα σωστά στοιχεία, αν δεν έχει ήδη γίνει, να αποδείξει την σοβαρότητα των λεγομένων μου! Οι δε οργανωμένες ενότητες, εκ της ελαχίστης μέχρι και της μεγίστης, εντός των οποίων υποκειμενικοποιείται και εξατομικεύεται η συνείδηση κατά την πλατύτερη της έννοια, διέπονται από τον συμπαντικό νόμο της αλληλεξάρτησης ώστε η ελευθερία να περιορίζεται εντός των ορίων της εκάστοτε ατομικότητας!

Η μη εις βάθος ορθή εκτίμηση από την ανθρώπινη διανόηση, της πολυπλοκότητας της συμπαντικής αλληλεξάρτησης και της σχετικότητας της ελευθερίας, οδηγούν σχεδόν κατά κανόνα στην ανθρωποκεντρική πληθωριστική εκτίμηση της ατομικής ελευθερίας, επιτρέποντας τοιούτοτρόπως την εσφαλμένη γνώμη μιας ανά πάσαν στιγμή πιθανής διάσπασης της λεπτής και πολύπλοκης ισορροπίας δια της οποίας ο ρυθμιστής Θεός της συμπαντικής αλληλεξάρτησης κρατεί τον κόσμο όρθιο και λειτουργικό!

Εξ όσων προηγούνται και με τον κίνδυνο να σκανδαλίσω πολλούς, φτάνω στην παράδοξη μεν, αλλά πιθανώς ορθή διαπίστωση δε, ότι δυστυχώς η παντελής εξάλειψη του πολέμου ως αρχής, εάν ήταν δυνατή, είναι αυτή που θα μπορούσε να επιφέρει το χάος στις ζωές μας και όχι η "συνύπαρξή" του με την ειρήνη ως τα δύο χαρακτηριστικά ήμισυ μιας εννοιακής διπολικής ενότητας του κόσμου μας! Αυτός είναι ο έκπτωτος κόσμος μας, μας αρέσει ή όχι! Διαφορετικά ποιό θα ήταν το νόημα των λόγων του Χριστού: (κατά Ματθαίον 18:7) "Αλίμονο στον κόσμο για τα σκάνδαλα που έχει ν' αντιμετωπίσει. Γιατί αναγκαστικά θα έρθουν τα σκάνδαλα· μα αλίμονο στον άνθρωπο που προκαλεί το σκάνδαλο".

Οι μόνες εξαιρέσεις, κατά την γνώμη μου, που μπορούν σε ανθρώπινο μέγεθος και "εντεύθεν ακόμη των συνόρων" να υπερβούν τον οντολογικό δυισμό με ότι αυτό συνεπάγεται, σε ενότητα, πληρότητα και ελευθερία, είναι οι βαθύτερες συνειδησιακές καταστάσεις

-της αγιότητας πλήρους αγάπης υπερβαίνουσας* θρησκειών,
-της σοφίας πλήρους λόγου, υπερβαίνουσας* φιλοσοφιών και ίσως
-της ομορφιάς πλήρους χάριτος υπερβαίνουσας* συρμών και σχημάτων!

*Υπερβαίνουσας: βάσει μιας γενικής αρχής και ενός κοινού αρχέτυπου.

Μαζί με τις θρησκείες και τις μεγάλες μεταφυσικές φιλοσοφίες αδειάσαμε και τις πιθανότητες μιας απελευθερωτικής υπέρβασης ως κύριας πρότασης στο πλέον εξιδανικευμένο τους κεφάλαιο, ώστε δια της ανάλογης ασκητικής, ο απεγκλωβισμός εκ του αδιεξόδου της δυσιστικής υποδομής της τρισδιάστατης και κλειστής μας πραγματικότητας, να είναι εφικτός, ενίοτε η αβάσταχτη απογοήτευση της ανθρώπινης συνθήκης ζωής και η ανάγκη νοήματος το ήθελαν επιζητήσει!

5. La Réconciliation (A)
Επανασυμφιλίωση (A)

Date / Χρονολογία: 2020
Dimensions / Διαστάσεις: 50cm x 70cm
Medium / Υλικό: Acrylic on Canvas glued on Marine Wood (framed)

€40 000

FR: RÉCONCILIATION

Voici la lumière qui brille dans l'espace infini de l'esprit ,
remontant du fond des yeux aimants,
comble l'intervalle d'un baiser amoureux
et descends apaisante sur le sourire amer des repentis,
quand l'heure de la réconciliation sonne!

ΕΛ: ΕΠΑΝΑΣΥΜΦΙΛΙΩΣΗ

Ιδού το φως διάφανο που λάμπει σε όλη την έκταση του
νου και εις τα βάθη
των οφθαλμών αυτών που αγαπάνε,
στη χαραμάδα του ασπασμού δύο ερωτευμένων και στο
πικρό εναγκάλισμα των μετανοημένων, όταν σημάνει η
ώρα της επανασυμφιλίωσης!

6. La Réconciliation (B)
Επανασυμφιλίωση (B)

Date / Χρονολογία: 2015
Dimensions / Διαστάσεις: 35cm x 50cm
Medium / Υλικό: Acrylic and Gold Leaf on Canvas glued on Marine Wood (framed)

€15 000

FR: DEUX POSSIBLES VÉRITÉS, QUE TOUS CEUX QUI MONTRENT UNE CONFIANCE AVEUGLE À FREUD, DEVRAIENT CONNAÎTRE.
(Petit texte critique de grandes théories)

Eros et Thanatos et complexe d'Œdipe

Pure produit des Lumières tardives, malgré ça capacité de pénétration intellectuelle aiguë, désirant tout d'abord que son œuvre ne soit pas déconsidéré par l'Académie et les cercles scientifiques de son époque,- Freud tissait sur la trame de sa pensée, une approche matérialiste du monde et de la vie , raison probable du déséquilibre conceptuel qui caractérise le couple dipolaire et archétypal d'Eros et Thanatos tel qu'il le utilise: Pour Freud, Eros constitue la seule réalité existentielle synonyme de la vie. Thanatos, pour lui, est simplement la mort, la fin de la vie, le cadavre et sa décomposition!

Selon le dualisme existentiel correctement considéré, le couple qui compose l'unité conceptuelle est symétrique, opposé et complémentaire! Tel que Freud le comprend, deviens un couple hétérogène et déséquilibré, car son concept de la mort (thanatos), ne peut avoir comme son autre moitié, complémentaire et opposé, que le concept de la naissance, certainement pas l'Éros et encore moins la vie dans son étendu!

Or Il y a malgré tout, une autre conception théorique, à mon avis plus juste et diachronique, sur ce passionnant sujet indispensable pour donner sens à notre vie. À savoir que Eros et Thanatos forment ensemble le couple archétype, physique-métaphysique dans lequel la conscience occupe un double rôle essentiel et transcendant: Incarnée dans l'eros et la vie et désincarnée dans la mort et l'amour universel (suite métaphysique de la vie)!

En ce qui concerne le complexe d'Œdipe, que Freud apparemment a si savamment inventé, en le considérant comme une de pierres maîtresses de son édifice psychanalytique, il semblerait qu' une certaine ignorance ou une arrière pensée ont pu jouer un rôle en sa conception! Étant donné que l'ignorance ne pouvait pas caractériser Freud pour un sujet si important, alors peut-être qu'une certaine arrière-pensée a pu jouer un rôle, mais qu'elle reste encore à clarifier. À mon avis il ne s'agit pas d'une simple omission car dans ce cas de figure, cette construction psychanalytique ressemblerait alors trop à la construction d'une phrase d'ou le verbe serait absent!

Précisément, d'après ce que je sais, la première partie du mythe est complètement absente de la construction psychanalytique freudienne*. Comment est-ce possible, dans une invention intellectuelle si importante (qui se veut scientifique), de passer sous silence l'acte initial et abject de Laïos, père de Œdipe, violeur et responsable du suicide à cause du déshonneur, du jeune Lisippe, fils de Pélops, à la cours duquel Laïos était l'invité ?

Le châtement prononcé par la déesse Héra constitue le célèbre leitmotiv psychanalytique du désir inconscient du fils de tuer le père et se marier avec la mère! Freud ne tient absolument pas compte de la cause initiatrice de la tragédie du mythe qui était l'infrancion homosexuelle avec sa fin tragique, comme si il aurait pu, étant un simple prétexte, être remplacé par n'importe quel autre!

Les notions des temporalité et spacialité, n'étant que très relatives par rapport à la réalité mythologique d'une par et de l'autre la nature du châtement de Laïos, nous autorisent de considérer les rôles de Laïos et de son fils Œdipe complémentaires et interchangeable mais aussi sujets d'une éthique retro causale! Les deux personnages de très grande proximité, se comportant comme des épiphénomènes dépendants de la présence centrale et incontournable, de la femme épouse et mère Jioaste qui malgré son rôle en apparence passif mais indiscutablement centrale, nous autorise à le qualifier de décisif le soupçonnant même d'inhibition inconscient, à cause de la dominance patriarcale de nos civilisations !

Par conséquent le message principal du mythe, ça ne peut pas être le postulat freudien du complexe d'Œdipe concernant indistinctement tous les hommes, mais plutôt le dilemme psychologique d'une certaine catégorie d'hommes, entre la transgression de l'inceste d'un côté et la déviation homosexuelle comme seule alternative possible de l'autre. Le dilemme est généré dans un cercle potentiellement pathologique que l'écrasant ascendant maternelle produit autour du fils, compte tenu que dans un tel subconscient masculin l'image maternelle pour rappeler l'interdiction de l'inceste, elle revient derrière chaque figure féminine cantitate possible à une relation amoureuse hétérosexuelle!

Œdipe en se montrant incapable de prendre conscience et dépasser le cercle pathogène dans lequel son impuissance face à la toute-puissance maternelle le garde prisonnier, rende le mythe essentiellement tragique et en contradiction par rapport aux autres mythes de développement positif selon lesquelles le héros en prenant conscience du danger à temps, il l'affronte avec succès transformant la morbidité pathogène en sources d'énergie libératrice!

Il serait nécessaire, à mon avis, de rapporter ici, qu'au delà des grands mythes grecs, le sens desquels, par leur réponse à ce problème centrale, se réfère d'abord à la connaissance de soi avec la sagesse comme aboutissement idéal et par extension à la création de civilisation , quelques siècles plus tard le christianisme propose pour ce même problème initial comme réponse, l'idéalisation intégrale de la conscience humaine essentiellement par

7. La Réconciliation (C)
Επανασυμφιλίωση (Γ)

Date / Χρονολογία: 2014
Dimensions / Διαστάσεις: 35cm x 50cm
Medium / Υλικό: Acrylic on Canvas glued on Marine Wood (framed)

€15 000

l'abstinence sexuelle ascétique et la possible transmutation de la libido (énergie sexuelle ou conscience sensuelle) en transcendance spirituelle dans l'amour universel (sainteté)!

*J'ai eu connaissance de l'omission freudienne grâce à un article du métropolite d'Alexandroupole Anthimos paru dans un journal local il y a de ça quelques années!

PS. J'ai utilisé la variante du mythe que j'ai considéré, par rapport au sens, la plus aboutie. Un des éléments incontournables qui plaide ma cause c'est la signification du nom d' Œdipe lui-même (pied enflé). Le pied est l'organe et la partie du corps qui touche en permanence et au plus près la terre-mère.

Le dysfonctionnement où la pathologie de cet organe signifie dans la langue des symboles une relation pathologique avec la mère!

Toute version et tentative d'analyse de ce mythe qui ne tient pas compte de la signification symbolique du nom d' Œdipe, est à mon avis lacunaire !

8. Le Sage
Ο Σοφός

Date / Χρονολογία: 2021
Dimensions / Διαστάσεις: 70cm x 50cm
Medium / Υλικό: Acrylic on Canvas glued on Marine Wood (framed)

€30 000

**ΕΛ: ΔΥΟ ΠΙΘΑΝΕΣ ΑΛΗΘΕΙΕΣ ΠΟΥ ΘΑ ΗΤΑΝ ΚΑΛΟ
ΝΑ ΓΝΩΡΙΖΟΥΝ ΟΣΟΙ ΑΠΕΡΙΟΡΙΣΤΑ
ΕΜΠΙΣΤΕΥΟΝΤΑΙ ΤΟΝ FREUD.**

(Μικρό κριτικό κείμενο μεγάλων θεωριών)

Έρωσ και θάνατος και Οιδιπόδειο σύμπλεγμα

Ως γνήσιο "παράγωγο" του ύστερου διαφωτισμού, και παρόλη τη διεισδυτικότητα του, επιδιώκοντας πρωτίστως το έργο του να μην αποχαρακτηριστεί από τους επιστημονικούς κύκλους και την ακαδημία της εποχής, ο Freud είχε ως υφάδι της σκέψης του μια υλιστική προσέγγιση του κόσμου και της ζωής! Εξού και η ανισορροπία της έννοιας του αρχέτυπου δυϊστικού ζεύγους "Έρωσ και Θάνατος" όπως το χρησιμοποιεί: Για τον Freud, ο έρωσ αποτελεί την μοναδική υπαρξιακή πραγματικότητα συνώνυμη της ζωής, ενώ ο θάνατος το τέλος αυτής, το πτώμα και η αποσύνθεση του!

Σε ένα ορθώς κατανοούμενο υπαρξιακό δυϊσμό όμως, το ζεύγος που αποτελεί την διπολική εννοιακή ενότητα είναι συμμετρικό αντίθετο και συμπληρωματικό. Όπως ο Freud το κατανοεί καταντά ζεύγος ασύμμετρο, ετερογενές και ανισόρροπο εφόσον η έννοια που δίνει στον θάνατο μόνο με την έννοια της γέννησης θα μπορούσε να αντιστοιχίσει και ασφαλώς όχι με τον έρωτα και ακόμη λιγότερο με τη ζωή σε όλη της την εμβέλεια!

Υπάρχει λοιπόν μια άλλη, ορθότερη και διαχρονικότερη κατά τη γνώμη μου, αντίληψη και θεωρία πάνω σε αυτό το τόσο ουσιαστικό για το νόημα της ζωής μας θέμα: Ότι Έρωσ και Θάνατος αποτελούν το φυσικό-μεταφυσικό αρχέτυπο ζεύγος εντός του οποίου η συνείδηση έχει τον ουσιαστικό διπλό πραγματικό και υπερβατικό ρόλο: ενσαρκωμένη στην ζωή και τον έρωτα και αποσαρκωμένη στον θάνατο και την συμπαντική αγάπη (μεταφυσική συνέχεια της ζωής)!

Αναφορικά δε με το Οιδιπόδειο Σύμπλεγμα, που τόσο ευφυώς ο Freud, τουλάχιστον φαινομενικά, διατύπωσε χρησιμοποιώντας το ως ένα από τους γωνιολίθους του ψυχαναλυτικού του οικοδομήματος, φαίνεται ότι η σκοπιμότητα ή η άγνοια έπαιξε ένα μεγάλο ρόλο στην "σύλληψη" του. Επειδή όμως δεν πιστεύω ότι η άγνοια μπορούσε να χαρακτηρίσει τον Freud σε ένα τόσο σοβαρό θέμα, παραμένει η σκοπιμότητα ίσως, που θα πρέπει όμως κάποια στιγμή να αποσαφηνιστεί! Δεν πρόκειται κατά τη γνώμη μου, για μια απλή παράλειψη γιατί το Φροϋδικό διανόημα έτσι ελλιπές, φαίνεται περισσότερο να μοιάζει σαν μια φράση από την οποία απουσιάζει το ρήμα!

Συγκεκριμένα εξ όσων γνωρίζω, το πρώτο μέρος του μύθου απουσιάζει τελείως από το Φροϋδικό ψυχαναλυτικό αφήγημα*! Πώς είναι δυνατό σε μία τόσο σημαντική πνευματική δημιουργία (που θέλει να παρουσιάζεται ως επιστημονική), να αγνοηθεί το αρχικό ανοσιούργημα τού Λαΐου, πατρός του Οιδίποδος, βιαστού και αιτίου της αυτοκτονίας από ντροπή, του Λυσίππου, νεαρού γιού του Πέλοπος στην αυλή του οποίου φιλοξενείτο ο Λαΐος;

Η δε τιμωρία που του επιβάλλεται από την θεά Ήρα είναι το γνωστό πλέον ψυχαναλυτικό leitmotiv της υποσυνείδητης επιθυμίας φόνου του πατέρα από τον υιό και γάμος με την μητέρα! Ο Freud όμως δεν αναφέρεται πουθενά στο αίτιο της τραγωδίας του μυθολογήματος που είναι το παράπτωμα της ομοφυλοφιλίας και της τραγικής του συνέπειας, ως να ήταν δυνατό, σαν απλό πρόσχημα, να αντικατασταθεί με οποιονδήποτε άλλο!

Η ελαστικότητα του χώρου και του χρόνου εντός της μυθολογικής πραγματικότητας γενικά και ειδικότερα η φύση της τιμωρίας του Λαΐου, μας επιτρέπουν να θεωρήσουμε τις προσωπικότητες του πατέρα Λαΐου και του υιού Οιδίποδος, συμπληρωματικές και εναλλάξιμες ως και αντικείμενα ηθικής αναδρομικής αιτιότητας, ώστε να συμπεριφέρονται ως επιφανόμενα εξαρτώμενα από την κεντρική και αναπόφευκτη παρουσία της γυναίκας συζύγου και μητέρας Ιοκάστης που αν και φαινομενικά ο ρόλος της την περιορίζει σε σχετική αδράνεια εντούτοις η κεντρικότητα του μας προκαλεί την δικαιολογημένη υποψία ότι λόγω του πατριαρχικού περιβάλλοντος ή μιας άλλης (ή και μιας άλλης) αιτίας, ενεργεί απλώς υποσυνείδητα και σιωπηρά!

Ως εκ τούτου το κεντρικό δίδαγμα του μύθου δεν μπορεί να είναι το γενικευμένο για τους άνδρες Φροϋδικό συμπέρασμα (και οιδιπόδειο σύμπλεγμα) αλλά περισσότερο το ψυχολογικό δίλημμα μιας συγκεκριμένης κατηγορίας ανδρών που δημιουργείται μεταξύ του απαραβίαστου της αιμομιξίας από την μια και της ομοφυλοφιλικής παρέκκλισης, ως μοναδικής, προφανώς, εναλλακτικής διεξόδου από την άλλη. Το δίλημμα δημιουργείται εντός του παθολογικού κυκλώματος της υπερβολικής μητρικής επιρροής και έλξης επί του άρρενος γόνου, νοουμένου ότι σε ένα τέτοιο ανδρικό υποσυνείδητο η μητρική εικόνα, για να υπενθυμίζει το απαραβίαστο της αιμομιξίας, επανέρχεται απαγορευτική πίσω από όλες τις γυναικείες μορφές και πιθανές ερωτικές ετεροφυλοφιλικές συναναστροφές!

Το γεγονός ότι ο Οιδίπους αποδεικνύεται ανίκανος να συνειδητοποιήσει και να ξεπεράσει το παθογόνο κύκλωμα εντός του οποίου η αδυναμία του απέναντι στην παντοδυναμία της μητέρας τον κρατά δέσμιο, καθιστά τον μύθο κατεξοχήν τραγικό, σε αντίθεση με τους άλλους μεγάλους και "δεξιόστροφους" μύθους κατά τους οποίους ο ήρωας συνειδητοποιώντας εγκαίρως τον κίνδυνο τον αντιμετωπίζει επιτυχώς μετατρέποντας τον από παθογόνο σε θησαυροφόρο και απελευθερωτικό!

9. Le Rêve
Όνειρο

Date / Χρονολογία: 2022
Dimensions / Διαστάσεις: 70cm x 50cm
Medium / Υλικό: Acrylic on Canvas glued on Marine Wood (framed)

€30 000

Είναι κατά την γνώμη μου αξιοσημείωτο ώστε να προστεθεί εδώ το γεγονός ότι, πέραν των μεγάλων αρχαιοελληνικών μύθων το δίδαγμα των οποίων, διά της απαντήσεως στο κεντρικό αυτό πρόβλημα, αναφέρεται πρωτίστως στην αυτογνωσία με την σοφία ως καταληκτικό αποκορύφωμα και με γενική πιθανή προέκταση τον πολιτισμό, μερικούς αιώνες αργότερα ο νεόφερτος χριστιανισμός προτείνει ως απάντηση για το ίδιο κεντρικό πρόβλημα την ολοκληρωτική αναβάθμιση της ανθρώπινης συνείδησης, μέσω κυρίως της ασκητικής σεξουαλικής αποχής και της πιθανής ολοκληρωτικής μετουσίωσης της libido (σεξουαλικής ενέργειας ή αισθησιακής συνείδησης) σε πνευματική υπέρβαση συμπαντικής αγάπης (αγιότητα)!

*Ελαβα γνώση της φροϋδικής παράλειψης από ένα άρθρο του μητροπολίτη Αλεξανδρουπόλεως Άνθιμου, που δημοσιεύτηκε πριν μερικά χρόνια σε τοπική εφημερίδα!

ΥΓ. Χρησιμοποιώ την εκδοχή του μύθου που θεωρώ, ως προς την έννοια, την πλέον ολοκληρωμένη. Ένα από τα αναπόφευκτα σημεία του μύθου που συνηγορούν υπέρ της δικής μου υπόθεσης είναι και το όνομα του ιδίου του Οιδίποδος του οποίου η ετυμολογία και ερμηνεία συγκλίνουν στην έννοια "οίδημα-ποδός".

Το πόδι είναι το πλησιέστερο όργανο και το μέρος του σώματος που ευρίσκεται σε συνεχή επαφή με τη μητέρα-γη!

Η δυσλειτουργία ή παθολογία του ποδός, στην γλώσσα των συμβόλων, σημαίνει παθολογική σχέση με την μητέρα! Οποιαδήποτε εκδοχή ή προσπάθεια ανάλυσης του μύθου, που δεν υπολογίζει στο άθροισμα της την συμβολική έννοια του ονόματος του Οιδίποδος, είναι κατά τη γνώμη μου ατελής!

10. La Porte
Η Πόρτα

Date / Χρονολογία: 2005
Dimensions / Διαστάσεις: 50cm x 35cm
Medium / Υλικό: Acrylic on Canvas glued on Marine Wood (framed)

€12 000

"Aidés" par les spécialistes, nous avons acquis l'erronée conviction que l'art est innocent, narcissique et tautologique!

Au contraire l'art, surtout dans ses couches supérieures, possède un caractère sémantique et l'esthétique devient l'idiome visuel par excellence, dont le processus comparatif et l'évaluation relative face à la réalité comme référence centrale, nous procure les clés pour une approche et une évaluation correcte de la santé spirituelle de l'environnement dans lequel cet art est créé! Ainsi interrogeant l'art moderne et.....

Partant de la conviction que nous n'avons pas le droit de contourner les caractéristiques visuels essentiels de L'IMPRESSIONNISME sans les évaluer et intégrer, à savoir la décomposition de la couleur et la brisure du contour, de la même façon.....

On ne doit pas ignorer la signification profonde du détachement successif et juxtaposition conséquente des pans importants et des détails significatifs de l'unité figurative de l'œuvre d'art selon le CUBISME qui.....

Parallèlement et de façon complémentaire il accompagne le FAUVISME dans sa simplification réductrice de l'harmonie chromatique en juxtaposition primitive des couleurs brutes, pour qu'il soit vraiment digne d'étonnement.....

Si à la fin de cette série introductive des tendances artistiques particulièrement significatives inaugurantes la période transitoire qui perdure encore à nos jours, on occultait également l'importance de la déconstruction figurative complète dans L'ABSTRACTION!

L'histoire critique de l'art, en passant sous silence tous ces éléments et en investissant exclusivement dans la prétendue tautologie de la surface picturale de l'œuvre d'art, elle rate l'occasion de toucher du doigt la plaie profonde du traumatisme spirituel de notre époque, qui malgré son aspect naturellement inévitable selon moi, dérange la bonne conscience d'une grande majorité parmi nous, qui de ce fait, on ne peut pas ou on ne veut pas se regarder correctement dans cet étrange miroir de l'art, mais au contraire, de façon systématique et sans réflexion conséquente face à lui, on réagit par mimétisme et de façon narcissique!

Une de plus importante surface du miroir prismatique de l'art qui reflète la qualité et la santé d'une civilisation, qui dans le cadre de la modernité naissante est constitué de cette unité potentielle faite d'une série des changements visuels progressives de base, qui dans une réévaluation rétrospective nous montre clairement et de façon indéniable la décomposition progressive de l'œuvre d'art traditionnelle, qui à son tour par une légitime extension analogique elle sous-entend la décomposition spirituelle généralisée d'une civilisation qui se désagrège littéralement sous le poids d'une

évolution "brutale", générée par elle-même dont les questions existentielles et métaphysiques soulevées, étant particulièrement "agressives et dérangeantes", restent sans réponses par l'arsenal conventionnel du système spirituel existant!

Cette décomposition de l'unité de l'œuvre d'art traditionnelle, malgré les éminents efforts de spécialistes de la corrélérer exclusivement au besoin d'une "libération spirituelle", elle a beaucoup plus à faire selon moi, avec la désacralisation, la démythification et finalement avec la banalisation des valeurs spirituelles traditionnelles!

AINSI LA COÏNCIDENCE DE LA DÉCOMPOSITION SYMBOLIQUE DE L'ŒUVRE D'ART TRADITIONNELLE AVEC LA DÉCOMPOSITION DU SYSTÈME GÉNÉRAL DES VALEURS EN VIGUEUR NE PEUT PAS ÊTRE UNE SIMPLE IDÉE DÉLIRANTE MAIS UNE COMPARAISON QUI S'IMPOSE !

Post Scriptum

La décomposition visuo-figurative proprement dite qui s'opère à la surface de l'œuvre d'art traditionnelle pendant la période introductive de l'art moderne par l'impressionnisme et l'abstraction en passant par le couple cubisme-fauvisme, elle continue tout au long de la l'art contemporain jusqu'à nos jours, avec le démembrement visuo-conceptuel que l'unité proprement spirituelle de l'œuvre d'art traditionnelle subit dans toute sa profondeur:

Futurisme, expressionnisme, art brut, pop art, minimalisme, conceptualisme, hyperréalisme, street art, land art, nouvelle figuration et cetera et cetera, la liste est longue!

II. Naissance d'un Ange (A)
Η Γέννηση ενός Αγγέλου (A)

Date / Χρονολογία: 2019
Dimensions / Διαστάσεις: 52cm x 37cm
Medium / Υλικό: Acrylic on Paper (framed)

€12 000

"Βοηθούμενοι" από τους ειδήμονες, εσφαλμένως σχηματίσαμε την ιδέα ότι η τέχνη είναι αθώα, ναρκισσιστική και ταυτολογική!

Απεναντίας η τέχνη στα ανώτερα της κυρίως στρώματα, είναι σημασιολογική και η αισθητική της αποτελεί εικαστική διάλεκτο που η σωστή συγκριτική διαδικασία και η σχετική αξιολόγηση απέναντι στην πραγματικότητα ως κεντρική αναφορά, μας δίνει τα κλειδιά για μία σωστή προσέγγιση και αξιολόγηση της πνευματικής υγείας του περιβάλλοντος εντός του οποίου δημιουργείται αυτή η τέχνη! Τοιουτοτρόπως, αναφορικά με την μοντέρνα τέχνη....

Όπως δεν θα ήτο δεοντολογικά σωστό να παρακάμψουμε χωρίς αξιολόγηση, το βασικότερο χαρακτηριστικό και καθαρά εικαστικό στοιχείο, που είναι η διάσπαση χρώματος και περιγράμματος, στον ΙΜΠΡΕΣΙΟΝΙΣΜΟ, δεν θα πρέπει επίσης.....

Να αγνοήσουμε στην βαθύτερη της σημασία, την απόσπαση και συμπληρωματική αντιπαράθεση σημαντικών τμημάτων και αποσπασματικών επιφανειών της παραστατικής ενότητας του έργου τέχνης στον ΚΥΒΙΣΜΟ, ο οποίος.....

Παράλληλα και συμπληρωματικά συμβαδίζει με την μειωτική απλοποίηση της χρωματικής αρμονίας σε χρωματική αντιπαράθεση πρωτόγονων χρωματισμών που προτείνει ο ΦΩΒΙΣΜΟΣ, ώστε να είναι πραγματικά άξιο απορίας.....

Αν στο τέλος της τόσο εξαιρετικά ενδιαφέρουσας εισαγωγικής αυτής εικαστικής σειράς, η οποία εγκαινιάζει την μεταβατική περίοδο που διαρκεί ακόμη στις μέρες μας, αποσιωπούσαμε και την σημαντικότητα του καθολικού ξηλώματος της παραστατικότητας στην ΑΦΑΙΡΕΣΗ!

Η κριτική ιστορία της τέχνης διατηρώντας απομονωμένα όλα αυτά τα στοιχεία και επενδύοντας αποκλειστικά στην δήθεν ταυτολογία της εικαστικής επιφάνειας του έργου τέχνης, χάνει την ευκαιρία να βάλει το δάχτυλο στην πληγή του πνευματικού τραύματος της εποχής μας, που αν και φυσιολογικά αναπόφευκτο κατά τη γνώμη μου, ενοχλεί την καλή συνείδηση (la bonne conscience) των περισσοτέρων από εμάς, ώστε να μην μπορούμε ή να μην θέλουμε να κοιταχτούμε σωστά σε αυτό τον περίεργο καθρέφτη που είναι η τέχνη, αλλά συστηματικά και απερίσκεπτα να αντιδρούμε μιμητικά και εν τέλει ναρκισσιστικά απέναντι του!

Μια από τις βασικότερες πρισματικές επιφάνειες του καθρέφτη αυτού που αντανακλά την πνευματική υγεία και ποιότητα ενός πολιτισμού είναι, στα πλαίσια της πρώιμης πολιτιστικής ενότητας του μοντερνισμού και η εικαστική αυτή δυνητική ενότητα παραλλήλων και διαδοχικών στοιχειωδών εξελίξεων, που αναδρομικώς συναρμολογημένη σχηματίζει ολοκληρωμένο και αδιαμφισβήτητο το συμπέρασμα της συμβολικής αποδόμησης του παραδοσιακού έργου τέχνης που με την σειρά της και κατ' επέκταση υπονοεί την γενικότερη πνευματική αποσύνθεση ενός πολιτισμού που φυσιολογικά και μοιραία διαλύεται από την αλματώδη εξέλιξη που ο ίδιος παρήγαγε και της οποίας τα ερωτηματικά παράγωγα, τόσο τα υπαρξιακά όσο και τα μεταφυσικά, ιδιαίτερα "ενοχλητικά και επιθετικά" αδυνατούν να απαντηθούν από το υπάρχον συμβατικό πνευματικό "οπλοστάσιο"!

Η αποσύνθεση αυτή της ενότητας του παραδοσιακού έργου τέχνης, παρόλες τις ευγενείς προσπάθειες των ειδημόνων να την συσχετίσουν αποκλειστικά με την "πνευματική απελευθέρωση", έχει να κάνει περισσότερο κατά την γνώμη μου, με την αποϊεροποίηση, την απομυθοποίηση και εν τέλει με τον ευτελισμό των παραδοσιακών πνευματικών αξιών!

ΩΣΤΕ Η ΣΥΜΠΤΩΣΗ ΤΗΣ ΣΥΜΒΟΛΙΚΗΣ ΑΠΟΣΥΝΘΕΣΗΣ ΤΟΥ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΥ ΕΡΓΟΥ ΤΕΧΝΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΑΠΟΣΥΝΘΕΣΗ ΤΟΥ ΙΣΧΥΟΝΤΟΣ ΓΕΝΙΚΟΥ ΑΞΙΑΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΝΑ ΜΗΝ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΑΠΛΗ ΠΑΡΑΛΛΗΛΗ ΙΔΕΑ, ΑΛΛΑ ΕΝΑΣ ΠΑΡΑΛΛΗΛΙΣΜΟΣ ΠΟΥ ΕΠΙΒΑΛΛΕΤΑΙ!

Υστερόγραφο

Η καθαρά οπτικοπαραστατική αποσύνθεση που επιβάλλεται χαρακτηριστικά στην επιφάνεια του παραδοσιακού έργου τέχνης κατά την εισαγωγική περίοδο της μοντέρνας τέχνης, διά τού μπρεσιονισμού και της αφαίρεσης μέσω του ζεύγους κυβισμού-φοβισμού, συνεχίζεται καθόλη την περίοδο της σύγχρονης τέχνης μέχρι τις μέρες μας, δια του οπτικο εννοιολογικού διαμελισμού που υφίσταται σε όλο της το βάθος η ενότητα του καθαρά πνευματικού περιεχομένου του παραδοσιακού έργου τέχνης:

Futurisme, expressionnisme, art brut, pop art, minimalisme, conceptualisme, hyperrealisme, street art, land art, nouvelle figuration και έτερα και έτερα, η λίστα είναι μεγάλη!

12. Naissance d'un Ange (B)
Η Γέννηση ενός Αγγέλου (B)

Date / Χρονολογία: 2011
Dimensions / Διαστάσεις: 50cm x 35cm
Medium / Υλικό: Acrylic on Paper (framed)

€12 000

FR: JE PERSISTE ET JE SIGNE

Si l'état, pour ne pas dire la déchéance de l'art aujourd'hui ne justifie pas, même partiellement ce que depuis longtemps je continue à dire, alors je dois être tombé par hasard et à la verticale sur la terre depuis l'alpha du Centaure!

À part l'approche esthétique et sentimentale, l'art comporte indéniablement une lecture spirituelle infalsifiable de la civilisation!

LA RELATIVITÉ DE L'ART

Si en regardant dans le miroir que Picasso et les autres représentants importants de l'art contemporain (de l'impressionnisme français et au-delà) nous tendent, nous prenions conscience de notre laideur, notre vulgarité et notre appauvrissement spirituel que si habilement ont pu réfléchir à travers ce miroir magique de l'art en traduisant notre réalité spirituelle dans leur dialectes visuels, je suis persuadé que
NOUS ÉCLATERIONS EN SANGLOTS!

Plus ça va plus la conviction s'impose à moi, que la relativité entre la connaissance de soi et la conscience de la réalité extérieure est absolue!
(La réalité de l'art ne constitue pas une exception).

ΕΠΙΜΕΝΩ ΚΑΙ ΥΠΟΓΡΑΦΩ

Εάν η κατάσταση, για να μην πω η κατάντια της τέχνης σήμερα, δεν δικαιώνει έστω και μερικώς, αυτά που κατ' επανάληψη λέω, τότε εγώ θα πρέπει να έχω πέσει κατά λάθος από το άλφα του Κενταύρου κατακόρυφα πάνω στη γη!

Εκτός από την συναισθηματική και αισθητική της προσέγγιση, η τέχνη αδιαμφισβήτητα εμπεριέχει μία μη παραποιήσιμη πνευματική ανάγνωση του πολιτισμού!

Η ΣΧΕΤΙΚΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

Εάν κοιτάζοντας στον καθρέφτη που μας προτείνει ο Πικάσο και μαζί του όλοι οι αξιόλογοι αντιπρόσωποι της σύγχρονης τέχνης (από τον γαλλικό ιμπρεσιονισμό και εντεύθεν), συνειδητοποιούσαμε την ασχήμια, την χυδαιότητα και την πνευματική μας εξαθλίωση που τόσο "εύσχημα" μπόρεσαν διαμέσου του μαγικού αυτού καθρέφτη της τέχνης να μας αντικατοπτρίσουν, μεταφράζοντας την πνευματική μας πραγματικότητα σε εικαστικά ιδιώματα, είμαι σίγουρος ότι
ΘΑ ΒΑΖΑΜΕ ΤΑ ΚΛΑΜΑΤΑ!

Όσο πάει και περισσότερο μου γίνεται επιτακτική η πεποίθηση ότι η σχετικότητα μεταξύ αυτογνωσίας και συνείδησης της εξωτερικής πραγματικότητας είναι απόλυτη!
(Η πραγματικότητα της τέχνης δεν αποτελεί εξαίρεση).

13. Portrait Tournoyant
Περιστρεφόμενη Προσωπογραφία

Date / Χρονολογία: 2016
Dimensions / Διαστάσεις: 35cm x 25cm
Medium / Υλικό: Acrylic on Canvas glued on Marine Wood (framed)

€10 000

FR: ASCENSION ET DÉCADENCE

Si, entre les limites naturelles de la naissance et de la mort, d'un cycle des vie normale, la durée varie entre les différentes espèces, le développement, au contraire, se présente généralement et en évidence sans exception, comme une trajectoire courbe composée de deux phases successives et complémentaires de croissance et de déclin, entre lesquels l'espace central de transition, forme l'apogée ou l'eros et les idées qui s'incarnent durant la période ascendante de croissance, acquièrent leurs enveloppe idéal, qui par la suite, durant la période du déclin, croît progressivement son importance à leurs dépens. L'authenticité spirituelle en se soumettant au savoir académique noie la qualité de l'idée dans la perfection de l'acte!

ΕΛ: ΠΕΡΙ ΑΚΜΗΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΚΜΗΣ

Αν εντός των φυσιολογικών ορίων της γέννησης και του θανάτου ενός κανονικού κύκλου ζωής, η διάρκεια ποικίλει από είδος εις είδος, η εξέλιξη απεναντίας καθορίζεται γενικώς και προφανώς ανεξαιρέτως, ως μία καμπύλη τροχιά με δύο διαδοχικές συμπληρωματικές φάσεις ακμής και παρακμής, μεταξύ των οποίων εντοπίζεται στο απόγειο το κεντρικό μεταβατικό διάστημα κατά το οποίο ο έρωσ και οι ιδέες που ενσωματώνονται κατά την ανοδική διάρκεια της ακμής, κατασταλάζουν εντός του ιδανικού των περιβλήματος, ώστε στην συνέχεια, κατά την καθοδική διάρκεια της παρακμής να υποβάλλονται σταδιακώς στην συνεχώς αυξανόμενη του υπεροχή.

Η πνευματική αυθεντικότητα υποκύπτουσα στην ακαδημαϊκή γνώση πνίγει την ποιότητα της ιδέας εντός της τελειότητας της πράξης!

14. Portrait dans un Miroir Brisé (A)
Προσωπογραφία σε Σπασμένο Κάτοπτρο (A)

Date / Χρονολογία: 2018
Dimensions / Διαστάσεις: 37cm x 26cm
Medium / Υλικό: Acrylic on Paper (framed)

€6 000

FR: LE CERCLE DES CIVILISATIONS

L'évolution d'une civilisation finit toujours par tuer la civilisation qui il a engendrée, faute d'un arsenal spirituel adéquat pour répondre aux défis des nouvelles interrogations que cette évolution génère!

Les anciennes spiritualités et traditions ne sont que de peu de secours pour cet homme nouveau! Il a impérativement besoin d'un système spirituel aussi nouveau que lui, adapté à son évolution, qui générera à son tour une nouvelle civilisation, victime elle aussi plus tard, de son évolution future!

ΕΛ: Ο ΚΥΚΛΟΣ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΩΝ

Η εξέλιξη ενός πολιτισμού γίνεται η αιτία της διάλυσης του, αφού το υπάρχον πνευματικό οπλοστάσιο καταντά ανίκανο να καλύψει την επίθεση των ερωτημάτων που γεννώνται από αυτή την εξέλιξη!

Οι παλιές παραδόσεις και τα προηγούμενα πνευματικά συστήματα αδυνατούν να καλύψουν εις βάθος τις πνευματικές ανάγκες του καινούργιου αυτού ανθρώπου, αναγκαιούται επιτακτικώς ενός νέου πνευματικού και αξιακού συστήματος, ώστε επαρκές και αρμόζον να καλύπτει τις πνευματικές ανάγκες της εξέλιξης του, και με τη σειρά του να παραγάγει στην συνέχεια τον νέο πολιτισμό, θύμα και αυτός αργότερα, της μελλοντικής του εξέλιξης!

15. Portrait dans un Miroir Brisé (B)
Προσωπογραφία σε Σπασμένο Κάτοπτρο (B)

Date / Χρονολογία: 2018
Dimensions / Διαστάσεις: 37cm x 26cm
Medium / Υλικό: Acrylic on Paper (framed)

€6 000

FR: AU CŒUR DE L'ÂME

Toutes les traditions, les grands mythes, les anciens contes des fées, les philosophies métaphysiques et les religions, toutes sans exception, dans leur symbolisme centrale, par voies différentes, convergent vers la même constatation:

L'existence humaine dans cette vie, porte directement en elle la notion de sa chute qualitative existentielle ou dévalorisation spirituelle, contenant en elle-même comme antidote susceptible d'être activé sous certaines conditions, la possibilité de réintégration de "la grandeur spirituelle passée et la gloire originelle perdue", qui habituellement reste en puissance prisonnière, au cœur de notre labyrinthe psychospirituel!

ΕΛ: ΣΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ

Όλες οι παραδόσεις, οι μεγάλοι μύθοι, οι παλιές κωδικοποιημένες ιστορίες για παιδιά, οι μεταφυσικές φιλοσοφίες και θρησκείες, όλες ανεξαιρέτως στον κεντρικό τους συμβολισμό, με διαφορετικό τρόπο η καθεμία, συγκλίνουν προς το ίδιο ακριβώς δίδαγμα:

Η ανθρώπινη ύπαρξη σε αυτή τη ζωή συνδέεται άμεσα με την έννοια της πνευματικής ποιοτικής πτώσης ή οντολογικής υποβάθμισης, εμπεριέχουσα όμως ως αντίδοτο ευαίσθητο να ενεργοποιηθεί κάτω από ορισμένες συνθήκες, την δυνατότητα αποκατάστασης του "παλαιού πνευματικού μεγαλείου και προπατορικού κλέους", που συνήθως παραμένει εν δυνάμει εγκλωβισμένο στην καρδιά του ψυχοπνευματικού μας λαβύρινθου.

16. Portrait (A)
Προσωπογραφία (Α)

Date / Χρονολογία: 2018
Dimensions / Διαστάσεις: 35cm x 25cm
Medium / Υλικό: Acrylic on Paper (framed)

€6 000

On raconte avec assistance, avec autant de curiosité que d'incertitude, qu'un grand secret s'échange loin de regards gênants, à des endroits peu fréquentés et sombres, sous le manteau et à l'ombre des chapeaux, exclusivement entre initiés et connaisseurs avancés, amplis d'incontrolables curiosité et de convoitise pour ce mystérieux objet de connaissance, de puissance et du bonheur! Après avoir échangé mots clés et mots de passe ils partagent en spirale, opinions, sentiments et trouvailles autour de la grande question qui malgré tout, reste toujours sans réponse. On raconte à ce sujet, qu'une des conditions pour posséder et connaître le grand secret c'est qu'il faut parvenir par soi-même et avec ses propres moyens, car si on venait de l'avoir par quelqu'un d'autre il nous serait d'aucune utilité, car dans des mains étrangères paraît-il, resterait muet et inactif. Malgré le fait que des nombreux chercheurs, depuis de milliers d'années, parcourent en long et en large notre monde, on dit que ceux qui le trouvent sont comptés en quelques dizaines seulement par siècle.

Certains prétendent qu'il s'agit d'une chose matérielle, une sorte des quintessence irréductible composée de quatre éléments, qui épouse la forme que on lui donne et acquiert la qualité qu'on lui prête. D'autres encore le considère comme une parole toute-puissante, une sorte de phrase magique dans laquelle le sujet est le titulaire du secret ayant la toute-puissance du verbe créateur sur n'importe quel objet. Même si toutes ces rumeurs n'arrivent pas vraiment à convaincre par leur façon désuète d'être racontées, qui rappelle des croyances et superstitions d'époques révolues, l'induction malgré tout, en restant optimiste, voudrais que le grand secret existe bel et bien, comme il a toujours existé et existera toujours.

Comme il continue à exister, semble-t-il, à nos jours si on se fie à ce qu'un vieil homme d'un âge indéfinissable, vendeur ambulancier des miroirs et des loupes, m'a confié spontanément quand je voulus acheter une de ces loupe qui vandait sur le marché ouvert de la place centrale de la ville. Enveloppant la loupe et souriant il m'a récité ce qu'au début j'ai pris pour un poème spontané de remerciement, en réalité une phrase aussi danse que courte. Pendant que je l'avais encore fraîchement gravée dans ma mémoire je suis rentré dans le café d'en face et avec le café j'ai demandé aussi du papier avec un crayon et je écrivis:

IL EXISTE UN MOYEN POUR MANIPULER LA MATIÈRE ET L'ÉNERGIE ET CRÉER UN CHAMP DE FORCE QUI MET L'OBSERVATEUR DANS UNE POSITION PRIVILÉGIÉE FACE À L'UNIVERS.

DE CETTE POSITION IL A ACCÈS À DES RÉALITÉS SUPÉRIEURES QUE LE DUALISME EXISTENTIELLE NOUS CACHE HABITUELLEMENT.

Μία επίμονη φήμη, τόσο παράξενη όσο και αβέβαιη κυκλοφορεί γύρω από ένα μεγάλο μυστικό, που λέγεται ότι ανταλλάσσεται μακριά από αδιάκριτα βλέμματα σε ολιγοσύχναστα και σκιερὰ μέρη, κάτω από πανωφόρια και υπό την σκιά κατεβασμένων χαμηλόγυρων πύλων, αποκλειστικά από μνημένους και προχωρημένους γνώστες ανεξέλεγκτου περιέργειας κι επιθυμίας περί του μυστηριώδους αυτού αντικειμένου γνώσεως γαλήνης και ισχύος. Αφού προηγουμένως ανταλλαγούν ψιθυριστά λέξεις κλειδιά, συνθήματα, έρχονται ύστερα σπειροειδώς γνώμες, αισθήματα και ευρήματα γύρω από το μέγα ερώτημα απάντηση στο οποίο εντούτοις δεν δίδεται ποτέ. Λέγεται μάλιστα πως μία από τις προϋποθέσεις για να γίνει κάποιος κάτοχος και γνώστης του μεγάλου μυστικού θα πρέπει να το βρει από μόνος του γιατί αν γινόταν και το μάθαινε από άλλον θα του ήταν τελείως άχρηστο επειδή έχει την ιδιότητα να μην ενεργοποιείται σε ξένα χέρια. Αν και οι επίδοξοι ερευνητές εδώ και χιλιάδες χρόνια κυκλοφορούν πολυάριθμοι σε όλα τα μήκη και τα πλάτη του κόσμου μας, λέγεται πως αυτοί που το βρίσκουν και το καρπούνται δεν ξεπερνούν μερικές δεκάδες κάθε αιώνα.

Μερικοί ισχυρίζονται μάλιστα ότι πρόκειται για πράγμα υλικό κάτι σαν πεμπουσία των τεσσάρων στοιχείων πιασμένα μαζί σε ένα αδιάρρηκτο και συμπαγές σύνολο που παίρνει το σχήμα που του δίνεις και αποκτά την ιδιότητα που θέλεις. Άλλοι πάλι το θεωρούν λόγο παντοδύναμο, φράση μαγική με αποκλειστικό υποκείμενο τον κάτοχο του και με ισχύ ρήματος δημιουργού επί παντός αντικειμένου. Αν και δεν πείθουν όλ' αυτά με τον τρόπον που κυκλοφορούν και λέγονται επειδή μοιάζουν μιας άλλης εποχής συνήθειες και δοξασίες, εντούτοις η διαίσθηση επιμένει αισιοδόξως να ισχυρίζεται ότι το μέγα μυστικό υπάρχει ακόμα, ότι υπήρχε ανέκαθεν και ότι θα υπάρχει πάντα!

Φαίνεται να υπάρχει και στις μέρες μας αν κρίνω από αυτό που ένας περίεργος γέροντας, απροσδιορίστου ηλικίας, πλανόδιος πωλητής φακών και κατόπτρων, μου εμπιστεύτηκε αυθόρμητα όταν θέλησα να αγοράσω ένα από τους φακούς που πουλούσε παράμερα στην ανοιχτή λαϊκή αγορά της κεντρικής πλατείας. Τυλίγοντας μου τον φακό και χαμογελώντας, μου απήγγειλε αυτό που στην αρχή πήρα για αυτοσχέδιο ευχαριστήριο ποίημα, μία φράση στην ουσία τόσο πυκνή όσο και σύντομη.

Και ενώ την είχα στο νου μου ακόμη χαραγμένη και νωπή μπήκα στο καφενείο απέναντι και μαζί με τον καφέ ζήτησα χαρτί με μολύβι και έγραψα :

ΥΠΑΡΧΕΙ ΜΕΣΟ ΔΙΑ ΤΟΥ ΟΠΟΙΟΥ Η ΥΛΗ ΚΑΙ Η ΕΝΕΡΓΕΙΑ, ΧΕΙΡΑΓΩΓΟΥΜΕΝΕΣ ΑΙΣΙΩΣ, ΠΑΡΑΓΟΥΝ ΠΕΔΙΟΝ ΙΣΧΥΟΣ ΩΣΤΕ ΝΑ ΘΕΤΟΥΝ ΤΟΝ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗ ΕΙΣ ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟ ΘΕΣΗ ΕΝΑΝΤΙ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ.

ΕΚ ΤΗΣ ΘΕΣΕΩΣ ΑΥΤΗΣ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΧΕΙ ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΕ ΜΙΑ ΑΝΩΤΕΡΗ ΥΠΑΡΞΙΑΚΗ ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΠΟΥ ΣΥΝΗΘΩΣ Ο ΟΝΤΟΛΟΓΙΚΟΣ ΔΎΣΙΜΟΣ ΜΑΣ ΑΠΟΚΡΥΒΕΙ.

17. Portrait (B)
Προσωπογραφία (B)

Date / Χρονολογία: 2018
Dimensions / Διαστάσεις: 35cm x 25cm
Medium / Υλικό: Acrylic on Paper (framed)

€6 000

18. Portrait (C)
Προσωπογραφία (Γ)

Date / Χρονολογία: 2018
Dimensions / Διαστάσεις: 35cm x 25cm
Medium / Υλικό: Acrylic on Paper (framed)

€6 000

19. Personnage au Chapeau
Φιγούρα με Καπέλο

Date / Χρονολογία: 2018
Dimensions / Διαστάσεις: 35cm x 25cm
Medium / Υλικό: Acrylic on Paper (framed)

€6 000

20. Fleur dans un Vase
Άνθος σε Βάζο

Date / Χρονολογία: 2017
Dimensions / Διαστάσεις: 35cm x 25cm
Medium / Υλικό: Acrylic on Canvas glued on Marine Wood (framed)

€8 000

21. Fleur
Άθος

Date / Χρονολογία: 2018
Dimensions / Διαστάσεις: 35cm x 25cm
Medium / Υλικό: Acrylic on Paper (framed)

€6 000

22. Poires (A)
Αχλάδια (Α)

Date / Χρονολογία: 2015
Dimensions / Διαστάσεις: 35cm x 25cm
Medium / Υλικό: Acrylic and Gold Leaf on Canvas glued on Marine Wood (framed)

€10 000

23. Poires (B)
Αχλάδια (B)

Date / Χρονολογία: 2014
Dimensions / Διαστάσεις: 35cm x 25cm
Medium / Υλικό: Acrylic on Canvas glued on Marine Wood (framed)

€10 000

24. Poires (C)
Αχλάδια (Γ)

Date / Χρονολογία: 2010
Dimensions / Διαστάσεις: 35cm x 25cm
Medium / Υλικό: Acrylic on Canvas glued on Marine Wood (framed)

€10 000

25. Poires (D)
Αχλάδια (Δ)

Date / Χρονολογία: 2010
Dimensions / Διαστάσεις: 17cm x 12cm
Medium / Υλικό: Acrylic on Paper (framed)

€3 000

26. Poisson (A)
Ιχθύς (Α)

Date / Χρονολογία: 2010
Dimensions / Διαστάσεις: 20cm x 15cm
Medium / Υλικό: Acrylic on Paper (framed)

€4 000

27. Poisson (B)
Ιχθύς (B)

Date / Χρονολογία: 2010
Dimensions / Διαστάσεις: 20cm x 15cm
Medium / Υλικό: Acrylic on Paper (framed)

€4 000

28. Pommes
Μήλα

Date / Χρονολογία: 2010
Dimensions / Διαστάσεις: 17cm x 12cm
Medium / Υλικό: Acrylic on Paper (framed)

€3 000

29. Les Amants
Οι Εραστές

Date / Χρονολογία: 2018
Dimensions / Διαστάσεις: 53cm x 38cm
Medium / Υλικό: Acrylic on Paper (framed)

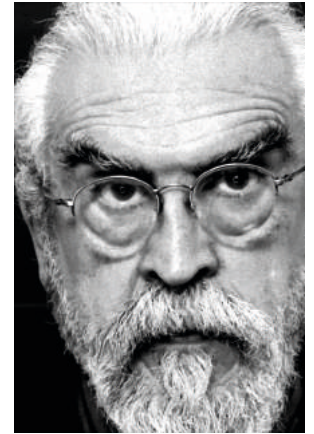
€8 000

30. Baiser dans un Miroir Brisé
Φιλί σε Σπασμένο Κάτοπτρο

Date / Χρονολογία: 2018
Dimensions / Διαστάσεις: 27cm x 37cm
Medium / Υλικό: Acrylic on Paper (framed)

€6 000

L'ARTISTE

Né en 1950. Dans les années 70 je fréquente l'École Nationale Supérieure de Beaux-arts AAdé Paris. Après mon diplôme et après un temps de recherche en solitaire, je commence ma vie professionnelle d'artiste peintre, sculpteur et lithographe dans les années 80.

Expositions personnelles et commandes particulières constituent l'essentiel de mes activités. Dans le domaine public, entre autres, je réalise pour les Jeux Mondiaux et les Jeux Européens du Sport Scolaire organisés par la France en 1992 et 2002 respectivement, les logos, les médailles et les trophées.

MA TECHNIQUE ET MES MATÉRIAUX

Les couleurs acryliques Utrecht et les produits acryliques auxiliaires Lascaux constituent l'essentiel des matériaux professionnels utilisés dans mon travail. Occasionnellement et en combinaison avec les vernis acrylique j'emploie la cire d'abeille et quand il m'arrive d'utiliser des feuilles d'or celle-ci sont exclusivement en or pur.

Je peins presque exclusivement sur la toile de lin (canvas), tendue et collée sur une surface rigide un contreplaqué marine 6 mm renforcé au dos par un châssis en bois. Plus rarement, je peins directement sur du papier épais spécial.

MES CADRES

Dans tous les cas, sauf rares exceptions, mes peintures sont protégées par un cadre en bois que je dessine moi-même et dont la réalisation est confiée à un menuisier professionnel. Les œuvres peintes sur toile sont présentées dans des larges cadres en bois ciré. Les peintures sur papier sont, quant à elles, placées sous verre, bordées d'une large Marie-Louise en carton biseauté et protégées par un cadre en bois ciré, pas très large.

Ο ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ

Γεννήθηκα το 1950. Την δεκαετία του '70 φοιτώ στην "Ανωτάτη Εθνική Σχολή Καλών Τεχνών των Παρισίων". Μετά το δίπλωμα και μία περίοδο προσωπικών αναζητήσεων αρχίζω την επαγγελματική μου σταδιοδρομία σαν ζωγράφος, γλύπτης και λιθογράφος την δεκαετία του '80.

Ατομικές κυρίως εκθέσεις και ιδιαίτερες παραγγελίες αποτελούν το κυριότερο μέρος της επαγγελματικής μου δραστηριότητας. Στον δημόσιο τομέα, εκτός άλλων φιλοτεχνώ για τους Παγκόσμιους και τους Πανευρωπαϊκούς Μαθητικούς Αγώνες Στίβου που γίνονται στην Γαλλία το 1992 και 2002 αντιστοίχως, τα εμβλήματα, τα μετάλλια και τα τρόπαια.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΕΧΝΙΚΗ ΚΑΙ ΤΑ ΥΛΙΚΑ ΜΟΥ

Οι ακρυλικές μπογιές Utrecht και τα συμπληρωματικά ακρυλικά προϊόντα Lascaux αποτελούν τα βασικότερα επαγγελματικά υλικά στην δουλειά μου. Σπανιότερα χρησιμοποιώ σε συνδιασμό με ακρυλικά βερνίκια, κεριά μέλισσας και αν χρειαστεί να χρησιμοποιήσω φύλλα χρυσού αυτά θα είναι από καθαρό χρυσό.

Ζωγραφίζω σχεδόν αποκλειστικά πάνω σε χοντρό λινό ύφασμα (canvas), τεντωμένο και κολλημένο σε σκληρή επιφάνεια από contreplaqué marine 6 mm ενδυναμωμένο οπισθίως με ξύλινο πλαίσιο. Σπανιότερα δε, ζωγραφίζω απευθείας πάνω σε ειδικό χοντρό χαρτί.

ΓΙΑ ΤΑ ΚΑΔΡΑ ΜΟΥ

Σε όλες σχεδόν τις περιπτώσεις πλαισιώνω τα έργα μου με ξύλινα κάδρα που ο ίδιος σχεδιάζω και των οποίων την εκτέλεση εμπιστεύομαι σ'ένα εξειδικευμένο επαγγελματία ξυλουργό. Οι ζωγραφικές πάνω σε λινό ύφασμα πλαισιώνονται με φαρδιά ξύλινα κερωμένα κάδρα. Οι δε ζωγραφικές πάνω σε χαρτί μπαίνουν κάτω από γυαλί και μέσα από χάρτινο φαρδύ περιθώριο, πλαισιωμένο από ξύλινο στενό κερωμένο κάδρο.

